

den slags, ikke bliver gjort til en vare. Og jeg kan forstå på flere af de andre ordførere, at det er meget vigtigt for dem, at det bliver gjort til en vare, og at menneskers sygdomme og deres problemer skal være sådan en handelsvare, som man kan reklamere op og ned for i fjernsynet.

Vi synes, det er meget vigtigt at lave nogle restriktioner, som sikrer, at det ikke udvikler sig den vej. Det er selvfølgelig en grundlæggende diskussion om, hvordan vi i det hele taget ønsker vores sundhedssystem, og man kan sige, at denne her lov jo ikke lægger op til denne grundlæggende diskussion. Men den tager trods alt en lille flig af den, for loven tager nemlig det spørgsmål ind, der handler om reklameringen. Derfor kan vi heller ikke sige andet, end at vi synes, det er rimeligt at lægge nogle begrænsninger ind, så forbrugerne får vejledning i form af rent relevante forbrugeroplysninger og ikke alle mulige andre, skal vi sige farvede oplysninger, som en given læge eller en given institution måtte have behov for at putte ind i sin reklamevirksomhed for at tiltrække flere kunder.

Derfor kan vi ikke sige andet, end at det er et udmærket lovforslag. Det er jo en erstatning, kan man sige, for, at man nu har afskaffet Lægeforeningens kollegiale regler om annoncering fra 1. juli 1994, så i og med at man har lavet den afskaffelse, er det vel fornuftigt at få en erstatning for dem. Så derfor støtter vi.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for forståelsen for, at vi for en periode går ind og afløser lægernes kollegiale regler med regler magen til i en lov.

Så var spørgsmålet: Hvad var det så for en periode, og kunne vi nå at blive færdige med det arbejde, sådan at det måske slet ikke var nødvendigt at fremsætte lovforslag?

Nu er det sådan, at de spørgsmål, som hr. Jens Vibjerg nævner, jo også er meget relevante. Det drejer sig om, hvilke grupper det skal være. Hvilke institutioner? Private og offentlige blev der også spurgt om. Men det, der skal ske under udvalgsarbejdet, er jo netop at tage stilling til de spørgsmål.

Det, der skal tages stilling til bredt på hele sundhedsområdet, er: Hvordan skal det så være med reklamebestemmelserne? Dér forventer jeg da, at der kommer ønsker om en anderledes praksis, og måske har man også ønsker om en

lempeligere praksis på nogle områder. Det kan man så se på fra de organisationer og foreninger, som medvirker i udvalgsarbejdet.

Det er sådan, at Erhvervsministeriet, som jo er medvirkende til nedsættelsen og sammensætningen af udvalget, mener, at vi nok skal bruge 1995 til det – sådan cirka – hvis vi skal lave et ordentligt stykke arbejde, og det betyder, at egentlige lovforslag velsagtens først kan blive fremsat i 1996.

Derfor får vi altså den dér periode. Så kan man spørge sig selv: Stoler regeringen da ikke på lægerne? Jo, det gør vi da. Men vi vil gerne hjælpe lægerne med at gå ind og erstatte de regler, som de selv finder rimelige i den periode, og det gør vi helt klart med tanke på økonomien.

Vi vil gerne have, at området befinder sig i ro og kan arbejde efter de regler, som alle, også patienterne, kender til, indtil vi kan erstatte dem med et sæt regler, som givetvis kommer til at se anderledes ud og bliver gældende for hele sundhedsområdet. Så kan vi behandle dem her i salen.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg kan ikke lade være med at stille ministeren nogle spørgsmål:

Gør det, som Konkurrencerådet har påpeget over for ministeren, overhovedet intet indtryk?

Jeg vil betegne det som noget undergravende. Man undergraver hermed Konkurrencerådets kompetence og dermed også dets omdømme, synes jeg.

Jeg ved da, at Konkurrencerådet er anerkendt – også af regeringen. Derfor vil jeg gerne spørge: Er det ikke lige på kanten af, at man ligesom undergraver netop den kompetence, som Konkurrencerådet jo har? Er det ikke også – det forfatter jeg – et udtryk for en slags institutionel krig med netop Konkurrencerådet, der finder sted her?

Altså, nu sagde ministeren, at ministeren takkede for forståelsen for at lave dette forslag. Men vi kan da se i de tilkendegivelser, der netop er kommet fra Konkurrencerådet, og som jeg var inde på i min ordførertale, at der overhovedet ingen forståelse er netop fra den side. Jeg synes faktisk, at det er rimeligt, at vi herfra hører ministerens holdninger i bund og grund til det, Konkurrencerådet har meddelt ministeren.

Jeg synes ikke, man ligesom kan sætte rådet ud på et sidespor og sige: Jamen det er sådan set